

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Πέμπτην, 23^{ην} Ἀπριλίου/ 6^{ην} Μαΐου 2021, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἐν ᾗ ἡ Ἐκκλησία ἀναμνησκεται τό μαρτύριον αὐτοῦ εἰς Ρώμην, τό ἔτος 303 μ.Χ. ἐπί Διοκλητιανοῦ.

Ἡ μνήμη αὐτοῦ ἐωρτάσθη ὡς ἑξῆς:

Α΄. Εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἱεράν Μονήν τῆς Ἑβραϊκῆς συνοικίας τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας, τελεσθέντος ὑπό τοῦ Τελετάρχου Ἀρχιμανδρίτου π. Βαρθολομαίου καί θείας Λειτουργίας τήν πρωΐαν, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Νεκταρίου καί π. Καλλίστου, ψάλλοντος τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα, ἐν συμμετοχῇ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί ἄλλων πιστῶν.

Εἰς το Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξεν ὁ Μακαριώτατος διά τοῦ κάτωθι κηρυγματος Αὐτοῦ, ὡς ἔπεται:

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν ἡ πανένδοξος μνήμη ἡ τοῦ θεράποντος τῇ Ἀναστάσει Χριστοῦ, ἐν ᾗ συνελθόντες οἱ πιστοί παιδρῶς ἐορτάσωμεν, ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Τό ἀνέσπερον φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ὠδήγησεν τά διαβήματα ἡμῶν ἐν τῇ ἐπωνύμῳ ἱερᾷ ταύτῃ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ μεγαλομάρτυρος, ἵνα μετά παρρησίας ἐορτάσωμεν τήν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην.

Ὁ ἅγιος Γεώργιος διεκρίθη ὡς μέγας μάρτυς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ κατά τούς χρόνους τῶν ἀπηνῶν διωγμῶν τῶν Χριστιανῶν ὑπό τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ (284-305). Ὁ Γεώργιος, γόνος πλουσίας καί εὐγενοῦς οἰκογενείας, καταγομένης ἐκ Καππαδοκίας, ὑπηρέτει ὡς ἀξιωματικός εἰς τάς τάξεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ. Οὗτος, ὁμολογήσας πίστιν εἰς Χριστόν συνελήφθη, ὑπεβλήθη εἰς φρικτά μαρτύρια καί τέλος ἀπειμήθη τήν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὑπό δέ τῆς Ἐκκλησίας τῶν πρώτων αἰώνων κατετάγη μεταξύ τῶν μεγάλων ἁγίων αὐτῆς μαρτύρων. Ἡ προχριστιανικὴ πόλις τῆς Παλαιστίνης Διόσπολις, ἡ μετέπειτα καί σύγχρονος ἡμῖν πόλις Λύδδα, ἔνθα σώζεται ὁ μεγαλοπρεπὴς ἐπώνυμος αὐτοῦ ναός, ἀνηγερμένος ἐπὶ τοῦ κενوتاφίου τοῦ ἁγίου, κατέστη τό κέντρον τῆς πρὸς τόν μάρτυρα τιμῆς. Ἡ τιμὴ δέ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐπεξετάθη εἰς ἅπασαν τήν Ρωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν εἰς ἀνατολήν καί Δύσιν.

Διερωτώμεθα διά τί ὁ θαυμαστός καί ἔνδοξος Γεώργιος ἐπεζήτει τό ὑπὲρ Χριστοῦ

μαρτύριον: «ἐνίκα γάρ ὁ πόθος τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν διὰ θανάτου πείθων τὸν ἔραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστόν τὸν θεόν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ἀνακράζει ὁ ὑμνωδὸς αὐτοῦ. Ὁ δὲ Προφητάναξ Δαυΐδ λέγει: «Ἐγὼ δέ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι μοι τὴν δόξαν σου», (Ψαλμ. 16,15).

Τῆς θείας ταύτης δόξης θεωρὸς ἐγένετο ὁ ὑπὸ τῶν μισούντων αὐτόν καὶ λιθοβοληθεὶς Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ: «ὑπάρχων δέ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ», (Πράξ. 7,55).

Τόσον οἱ φονευθέντες Προφῆται τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, οἱ προκαταγγείλαντες τὸ φῶς τοῦ κόσμου, δηλονότι τὸν Χριστόν, ὅσον καὶ ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος συνέβαλον ἀποφασιστικῶς, ἵνα ὁ γενναῖος ἀθλητὴς Γεώργιος ἐνστερνισθῇ τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, λέγοντος: «Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12).

Ἑρμηνεύων τοὺς λόγους τούτους ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Ἦν μὲν γάρ ἐν μόνῃ τῇ Ἰουδαίᾳ γνωστός ὁ θεός καὶ ἐν μόνῳ δὲ τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, βαθύς δέ ὥσπερ τὴν ἐτέραν ἄπασαν γῆν κατεπίμπλη [ἐντελῶς ἐγεμίζετο] σκοτούς, οὐδενὸς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τὸ θεῖον τε καὶ οὐράνιον ἔχοντος φῶς, πλην ὅτι μόνου τοῦ Ἰσραήλ».

Πράγματι, ὁ σοφὸς Γεώργιος ζῆ καὶ κινεῖται εἰς χρόνους, ὅπου τὸ δαιμονιῶδες σκότος τῆς εἰδωλολατρείας κυριαρχεῖ ἐφ' ὅλης τῆς γῆς καὶ οἱ Ρωμαῖοι Αὐτοκράτορες θεοποιοῦν ἑαυτοὺς καὶ ἀπαιτοῦν προσκύνησιν ὑπὸ πάντων τῶν ὑπηκόων αὐτῶν, πολλῶ δὲ μᾶλλον τῶν Χριστιανῶν, ὡς λέγει καὶ ὁ ὑμνωδός, αὐτοῦ: « Εὐσεβείας τοῦ ἐχθροῦ τά φρυάγματα, τῷ γάρ θείῳ ζήλῳ τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας τὸ ἄθεον φρύαγμα, ὅθεν ἐπαξίως ἀμοιβὴν τῶν βασάνων ἐδέξω τὸν στέφανον καὶ παρέχεις ἰάματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε».

Ὁ θαυμαστός Γεώργιος συγκαταλέγεται εἰς τὴν χορεῖαν τῶν μεγαλομαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, διότι οὗτος οὐκ ἐπαισχύνθη τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὡς παραγγέλλει ὁ θεῖος Παῦλος τῷ μαθητῇ αὐτοῦ Τιμοθέῳ, (Β' Τιμ. 1,8).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἅγιος Γεώργιος ἀναδεικνύεται ἀπόστολος καὶ κῆρυξ τῶν σωτηριωδῶν ἀληθειῶν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὸ κήρυγμα τοῦ ἱερωτάτου Παύλου, λέγοντος: «οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν», (Ἑβρ. 13,14).

Ἡ δὲ μέλλουσα πόλις δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν αἰώνιον ζωὴν, δηλονότι τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, περὶ τῆς ὁποίας ὁ Κύριος λέγει: «Ζητεῖτε δέ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ», (Ματθ. 6,33). «Διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ», (Πράξ. 14,22) κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Οἱ μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἀποτελοῦν τὸ καύχημα καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο καὶ ἀπολαμβάνουσιν ἰδιαζούσης τιμῆς. Τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ λείψανα τῶν μαρτύρων παρέχουν ἰάματα τοῖς τιμῶσιν καὶ προσκυνοῦσιν αὐτὰ ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ ἀφθαρσία αὐτῶν καταγγέλλει καὶ ὁμολογεῖ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἑτέρου.

Προσέτι δέ τό δι' αἵματος μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀποτελεῖ ἔμπρακτον καί ἀναντίρρητον μαρτυρίαν τῆς ἐπί τοῦ Σταυροῦ θυσίας τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπέρ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου ἡμῶν γένους. Διό ὁ μέγας Παῦλος λέγει: «Εἰ δέ ἀπεθάνομεν σύν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καί συζήσομεν Αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστός ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει», (Ρωμ. 6, 8-9).

Αὐτόν ἀκριβῶς τόν θάνατον τῆς Ἀθανασίας τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐνεδύσατο καί ὁ σήμερον ἑορτίως τιμώμενος ἅγιος μεγαλομάρτυς Γεώργιος ὁ Τροπαιοφόρος. Αὐτόν τοῦτον τόν ἐκ τῆς Παρθένου θεοτόκου Μαρίας σάρκα ἡμφιεσμένον καί τεχθέντα Σωτῆρα τοῦ κόσμου ἐπόθησε ὁ γεωργός τῆς εὐσεβείας Γεώργιος. Διό καί ἡμεῖς οἱ τιμῶντες τήν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην ἐν τῇ Παλαιᾷ ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ ἱκετεύσωμεν καί εἵπωμεν: «Θερμοτάτῃ πίστει καί στοργῇ τοὺς προσκαλουμένους σε Μάρτυς Χριστοῦ στεφηφόρε Γεώργιε, παρεστῶς ὁλόφωτος, σεπτῷ βήματι τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος σοῦ ταῖς ἱκεσίαις καί ταῖς προστασίαις διαφύλαξον». Ἀμήν. Χριστός Ἀνάστη.

Μετὰ τό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας ἡ ἀνακαινίσασα καί ἁγιογραφήσασα τόν Ναόν ὁσιωτάτῃ ἡγουμένη Μαριάννα ἐδεξιώθη τήν Πατριαρχικήν Συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον καί εἰς τό προαύλιον.

Β'. Εἰς τόν ἐν τῇ πόλει τῆς Ἀκκρης- Πτολεμαίδος ἱερόν Ναόν αὐτοῦ δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας καί θείας Λειτουργίας τήν πρωΐαν ὑπό τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου.

Γ'. Εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ἁγίου Γεωργίου τοῦ «Νοσοκομείου», εἰς τήν Παλαιάν Πόλιν Ἱεροσολύμων, προσκειμένην τῇ Μονῇ τῶν Ἀρχαγγέλων δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας καί θείας Λειτουργίας τήν πρωΐαν ὑπό τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ μοναστηριακοῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐσεβίου, ἐν συμμετοχῇ προσευχητικῇ μοναχῶν καί λαϊκῶν τῆς παροικίας Ἱεροσολύμων.

Τήν Ἀγιοταφίτικὴν Συνοδείαν ταύτην ἐδεξιώθη ἡ ὁσιολογιωτάτῃ μοναχῇ Πανσέμνῃ, ἡ ἀνακαινίσασα τόν Ναόν καί συντηρήσασα τὰς εἰκόνας αὐτοῦ.

Δ'. Εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Γεωργίου Μπετζαλλᾶ, περιοχῆς Βηθλεέμ καί Χεβρώνος, ἐν μέσῳ μουσουλμανικοῦ χωρίου δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας καί θείας Λειτουργίας τήν πρωΐαν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους, ψαλλόντων Ἀραβοφώνων Ἱεροψαλτῶν, ἐν συμμετοχῇ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί ἄλλων πιστῶν καί προσευχομένων Ἀραβοφώνων πιστῶν ἐκ Βηθλεέμ, Μπετζάλλας καί Χωρίου τῶν Ποιμένων.

Τήν Ἀρχιερατικὴν Συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα ἐδεξιώθη τέλος ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Ἀνανίας.

Ε'. Εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Λύδδῃ, ἔνθα καί τό κενοτάφιον αὐτοῦ, διὰ θείας Λειτουργίας τήν πρωΐαν, τελεθείσης ὑπό τοῦ ἡγουμένου Ἱερομονάχου π. Μαρκέλλου ἐν συμμετοχῇ πιστῶν τῆς Λύδδης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας